

Uzavírání cest

HELL'S TOUR_{plus}

1991

UZAVÍRÁNÍ CEST

Tak, vážení;

Vidím, že jste vydrželi číst až sem. Z toho usuzuji, že jste masochisti, nebo milovníci literárního klubu. Nevím, co je horší... Tak pokud to půjde, pokuste se přetrpět i toto veledílo.

Uzavírání cest. Jistě si umíte odvodit, že jde o poslední letošní jízdní akci. A protože je pokročilý podzim, bude jednodenní

VAZENE STVORENICKO...

Dovoluji si Te pozvat na UZAVIRANI CEST.

Jde o posledni vyjezd v teto sezone a proto:

nenech si ho ujít .

SRAZ je v sobotu 02. 11. v 8.00 v Soukenicke,

NAVRAT 02.11.91 vecer.

S sebou vezmi:

jmeni na jeden obed, nejake mlsky pro pripad,

ze by huba zacla jit sejdrem a teple obleceni.

Spatnou naladu, nerozumne kolo a zimu

nech doma!!!

Na hledani cesty zpet se spolu s Tebou tesi

Monika

Scházíme se krátce po osmé. Jsme už všichni, až na Markétu. Dobře však víme, že chodí vždycky o pár desítek minut později. Monika pak ještě zdůraznila, že přijde také Tomáš. A tak čekáme. Okolo deváté přišel a hned se jal opravovat přední brzdu. 9:25. Vše je hotovo, Markéta tu není, jedem bez ní!

Dneska bude vedení vypadat takto:

Šéf výpravy

Dig

Šéf přejezdu

Monika

Navigace

všichni

Zdravotnice

Martina - čerstvá dušička

Bank

neurčen

Technik

Tomáš

Člen   Jan III
                                 Alice
                                 Štěpánka II
                                 Filip - čerstvá dušička

Jak vidíte, bude to dnes velkolepé. Jedou s námi dvě úplně čerstvé dušičky: Martina a Filip. Tímto vám je představuji. Trasu připravila Monika. Bohužel ji hned upravujeme. Ne Moniku (té už nic nepomůže), ale trasu. Pojedeme přes Stromovku na Roztockou výpadovku.

Kus zdoláváme po bývalé třídě Dukelských hrdinů. Je tu zničená vozovka a tak musíme jet kus po kolejích. Úplně čerstvá dušička Martina nezvládla jízdu po tramvajovém tělese a zapadla do kolejnice. No a pak následovalo docela obyčejné BUM! Zvedla se, nasedla a jede dál. Asi se nic vážného nestalo. Dojíždíme k Výstavišti. Bude potřeba kapánek seřídít kolo Štěpánky a Martiny. Tomáš, ve funkci technika, se toho hned ujal a za chvíli bylo hotovo.

Jedeme Stromovkou. Je celkem pěkně. Sice pod mrakem, ale teplo. Čas 10 hodin. Opouštíme Stromovku a jedeme kolem zadních traktů nějakých výrobních závodů. Jedu poslední. V tom pode mnou cosi povolilo. Ano. Jeto rám, který mám už jednou opravovaný.

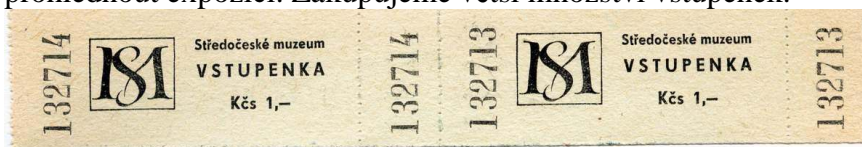
Zastavuji a nadávám. Zbytek skupiny také zastavil. Tomáš se věnuje Martině, která má opět potíže s přehazovačkou. Ostatní se rozjeli hledat pomoc. Jdu pomalu za nimi vedouce svůj těžce poškozený stroj.

Po nějaké chvíli mi přijely naproti Monika s Alicí. Prý našly dílnu, kde mají svářečku. Jdeme tam. Je to opravdu nedaleko. Teprve když jsme vstupovali dovnitř, přestalo mi být divné, že někde v sobotu pracují. Vešli jsme totiž do dílen podniku AUTOBUSY PRAHA. Holky mě zavedly až k člověku, u kterého vyjednaly opravu. Jen doufám, že mi v rámci opravy neudělá s mého kolečka autobus. Človíček se zabýval rekonstrukcí přední části mého železného oře asi 10 minut. Poté odjíždím velmi spokojen, že se povedlo prodloužit život mého miláčka. Jedeme směrem na ROZTOKY u Prahy.

Jede se báječně. Jediný nedostatek je, že rekonstrukcí se

zcela rozházelo ovládání přehazovačky i přesmykače. Ale i tak se jede dobře. Cestou jsme zastavili u budky a Tomáš zavolal na Barrandov. Podle toho jak se budka otřásá soudím, že nadává Markétě.

Tak dost. Je třeba jet dál. Za chvíli jsme v ROZTOKÁCH. Tady máme na programu návštěvu muzea. Už jsme tu. Po nedlouhé šarvátce s vrátanou umístíme kola od objektu zámku a jdeme si prohlédnout expozici. Zakupujeme větší množství vstupenek.

Po bádáních, kde tesař nechal ten správný otvor, jsme ten pravý vchod našli. Jak jste viděli, bylo to velice zajímavé.

Opouštíme zámek a... .. a máme hlad. Hledáme hospodu. Tato je, dle svědectví místních občanů, na samém vrcholu brutálního kopce, ve kterém jsou ROZTOKY vystavěny.

Výjezd nahoru nebyl zrovna dvakrát příjemný, ale už jsme tu. Hospoda má otevřeno a co víc, je tu pár míst dokonce i pro nás.

V lokále se nestalo nic mimořádného. Pojedli jsme, popili a jedeme dál. Rozhodli jsme se pro změnu trasy. Pojedeme na OKOŘ. Cesta tam je dobrá, převážně po rovině a z kopce. Jízda

probíhá plynule, vše je v pořádku. Monika má poruchu na brzdě. Tomáš se jí snaží odstranit (tedy poruchu). Podařilo se. Jedeme dál. Je 14:30. Začalo kapat. To není dobře. Pořád se ale jede dobře. Nově zvolená trasa vede přes VELKÉ PŘÍLEPY, NOUTONICE na OKOŘ. Je 16 hodin. Prší čím dál tím stejně. Jsme dost mokší. Zalézáme proto, po prohlídce uzavřeného hradu zvenku,

do hospody.

Protože je zima, zahříváme se grogem a čajem.

Filip si však vážil svého čaje tak, že jej rozlil po stole a zasáhl jím Honzu sedícího naproti.

Po likvidaci pohromy jsme ještě poseděli, důkladně si povykládali o tom, co jsme dnes prožili, o zdejších kraji, poslechli si pár hospodských drbů od vedlejšího stolu a už pojedeme. Čas 16:45, a co je podstatné, neprší.

Opouštíme OKOŘ a pohybujeme se po silnici přes ČÍČOVICE, TUCHOMĚŘICE, STATENICE a ČERNÝ VŮL do PRAHY. Cesta zase probíhá nápadně klidně, až na to, že Štěpánka zase nic pořádného dneska nejedla a teď má nedostatek energie. Zase si musím hrát na pomocnou hnací jednotku. ŽENSKÁ ZATRACENÁ HROZNÁ!!! A vůbec!!!

Stmívá se. Osvětlení tentokrát funguje všem až na Tomáše. Tomu nejde zadní světlo. Projeli jsme NEBUŠICE a zdoláváme prudký kopec směrem na Evropskou třídu (dříve Leninovu).

Najednou to v mém dvojtácu zarachotilo a nemůžu jet dál. Vypadl šroubek, tvarová podložka, normální podložka, a tác opustil trojpatku. Je tma. Naštěstí se mi podařilo poztrácené součástky najít, ale oprava by trvala moc dlouho. Nechávám tedy čtyřicetizubový tác viset na středu, zbytek sešroubovávám tak, aby se dalo dojet a pokračuji nahoru. Tam čekají ostatní. Dostali jsme se na křižovátku s Evropskou. Loučí se s námi Monika a Alice, které jedou domů na opačnou stranu než my, tedy směrem nahoru. My pokračujeme Evropskou dolů.

Na stanici metra Dejvická se s námi loučí Tomáš, který spěchá do práce na noční, a Martina, která hodlá do místa bydliště, na Jižním městě, jet metrem. Zbytek skupiny pokračuje přes Prašný most na Letnou. Tady se ztratil Honza. Jsem však přesvědčen, že z Letné domů trefí. My ostatní jedeme kolem Technického muzea na Nábřeží Kapitána Jaroše, přes Švermův most do Revoluční.

Tady se loučíme s Filipem a pokračujeme na základnu. Zůstali jsme dva. Já a ta ženská neskutečná, která se neumí včas a pořádně najít. Myslím tím Štěpánku II.

Tím tedy končí letošní jízdní sezóna HELL'S TOUR plus.

Další velká společná akce budou Hory s H.T.+.

Už se těšíme.

Do té doby nashledanou...

Dig.